

JUSTITS MINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Dato: 13. april 2015
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Rasmus Nexø Jensen
Sagsnr.: 2015-0030-3200
Dok.: 1534247

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 547 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 12. marts 2015.

Mette Frederiksen

/

Christian Hesthaven

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 547 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”I forlængelse af ministerens besvarelse af REU alm. del – samrådsspørgsmål S, T og U, bedes ministeren redegøre for, om det er korrekt, at en reststraf alene udløses, hvis den pågældende begår samme type kriminalitet, som var årsag til den oprindelige straf/dom. I givet fald bedes ministeren redegøre for, om ministeren vil være med til at ændre på dette, så anden kriminalitet også kan udløse reststraffen.”

Svar:

1. Ved brev af 19. marts 2015 har jeg tilkendegivet over for Folketingets Retsudvalg, at der er behov for at se nærmere på reglerne og praksis for udløsning af reststraf. Det bør overvejes, om gældende regler og praksis indebærer, at reststraffen ikke udløses i alle de tilfælde, hvor det bør være tilfældet.

På den baggrund vil jeg anmode Straffelovrådet om at vurdere, om der er behov for at foretage ændringer af straffelovens regler om udløsning af reststraffe fra prøveløsladelse. I den forbindelse bør der ses nærmere på, hvordan en reststraf fra prøveløsladelse udløses og indgår ved fastsættelse af straffen for et nyt strafbart forhold, herunder om reststraffen i tilstrækkelig omfang indgår ved fastsættelse af straffen for ny kriminalitet.

I øvrigt henvises der om de gældende regler om prøveløsladelse til det, der er anført nedenfor under pkt. 2, mens der om de gældende regler om udløsning af reststraf i tilfælde af, at en prøveløsladt begår ny kriminalitet i prøvetiden, henvises til det, der er anført nedenfor under pkt. 3.

2. Efter straffelovens § 38, stk. 1, afgør justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, om den dømte skal løslades på prøve, når to tredjedele af straffetiden, dog mindst 2 måneder, er udstået. Prøveløsladelse efter denne bestemmelse forudsætter, at den dømtes forhold ikke gør prøveløsladelsen utilrådelig, at der er sikret den pågældende passende ophold og arbejde eller andet underhold, og at den pågældende erklærer at ville overholde de vilkår, der i medfør af straffelovens § 39, stk. 2, fastsættes for løsladelsen, jf. § 38, stk. 4.

Efter straffelovens § 38, stk. 2, kan løsladelse på prøve ske tidligere, når særlige omstændigheder taler derfor, og den dømte har udstået halvdelen af straffetiden, dog mindst 2 måneder. ”Særlige omstændigheder” kan bl.a. være, hvis der foreligger en særlig gunstig arbejdsmæssig placering, eller

hvor prøveløsladelse af hensyn til alvorlig sygdom hos den indsatte eller dennes pårørende ikke findes at burde afvente, at den pågældende har afsonet to tredjedele af straffetiden.

Efter straffelovens § 39, stk. 1, 1. pkt., skal prøveløsladelse efter § 38, stk. 1 og 2, som fast vilkår betinges af, at den pågældende ikke i prøvetiden begår strafbart forhold. Der kan herudover fastsættes tillægsvilkår i form af tilsyn og særvilkår, jf. straffelovens § 39, stk. 2. Prøvetiden kan ikke overstige 3 år. Hvis den resterende straffetid overstiger 3 år, kan der dog fastsættes en prøvetid på indtil 5 år.

Herudover kan den dømte efter en konkret vurdering prøveløslades, når halvdelen af straffetiden, dog mindst 2 måneder, er udstået, hvis hensynet til retshåndhævelsen ikke skønnes at tale imod det, og betingelserne i § 40 a, stk. 1, nr. 1 eller nr. 2, er opfyldt.

Efter nr. 1 kan der ske prøveløsladelse af dømte, der har ydet en særlig indsats for ikke på ny at begå kriminalitet, herunder ved at deltage i behandlingsforløb, uddannelsesforløb, arbejdsstræning eller arbejde i forbindelse med afsoningen.

Efter nr. 2 kan der ske prøveløsladelse, hvis den dømtes forhold taler derfor. Efter lovens forarbejder er bestemmelsen møntet på indsatte, hvis forhold samlet set taler for, at det er unødvendigt, at den pågældende afsoner resten af straffen i fængsel, hvis der i stedet fastsættes vilkår om samfundstjeneste.

3. Hvis en prøveløsladt overtræder hovedvilkåret om straffri vandel og begår nyt strafbart forhold i prøvetiden, er det almindelige udgangspunkt efter straffelovens § 40, stk. 1, jf. § 61, stk. 2, at der fastsættes en samlet ubetinget fængselsstraf for det nye forhold og den tidligere pådømte lovovertrædelse. Når omstændighederne taler derfor, kan retten dog idømme en ubetinget straf alene for det nye forhold, eventuelt i forbindelse med en ændring af vilkårene for prøveløsladelsen eller afsige en betinget dom alene for det nye forhold.

Som i andre tilfælde af straffastsættelse er det den ret, der pådømmer sagen, som på baggrund af en konkret og individuel vurdering af omstændighederne i sagen afgør, om reststraffen skal udløses. Retten kan i den forbindelse bl.a. lægge vægt på, om der er tale om ligeartet kriminalitet, om der er tale om hurtigt tilbagefald til kriminalitet, og på forholdet mel-

lem på den ene side længden af reststraffen og på den anden side straffen for det nye strafbare forhold.

Hvorvidt det nye strafbare forhold er ligeartet med det forhold, der gav anledning til reststraffen, er således én af flere omstændigheder, som retten kan lægge vægt på.